{ } { }

Bakara Suresi | 62 | GİT

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى
وَالصَّابِـِٔينَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Türkçe Transcript
İnne-lleżîne âmenû velleżîne hâdû ve-nnes**a**râ ve-**ss**âbi-îne men âmene bi(A)llâhi velyevmi-l-âḣiri ve'amile **s**âli*h*an felehum ecruhum 'inde rabbihim velâ ḣavfun 'aleyhim velâ hum ya*h*zenûn*(e)*

Abdulbaki Gölpınarlı Meali
Şüphe yok ki inananlarla Yahudi olanlardan, Nasranilerden, Sabiilerden, Allah'a ve son güne inanan ve iyi işler gören kimselere, Rableri katında ecir var. Onlar için ne korku vardır, ne hüzün.

Sâbie'ye Hanif de denir. Bunlar, İbrahîm Peygamberin dinine salik olanlardır denmiştir. Ansiklopedya Britanika'ya göre Babil'de, yarı Hıristiyan bir mezhebe tabi olanlardır. Bunlar, Yahya Peygambere uyanlara benzerlerdi. Habib-i Neccâr, Ebu-Zerr, Selman ve saire gibi bâzı kişiler, bu mezhepten sayılmışlardır. Şehristanî, "al-Mileli ven-Nihal" inde bu fırkayı Sâbie ve Hunefâ diye ikiye ayırıyor. Ona göre Sâbie, cismani bir mutavassıtla değil de ruhani bir vasıtayla Tanrı bilinebilir ve ona ulaşılır derler. Hunefa ise bir insan vasıtasıyla ulaşılacağını söyleyerek peygamberliği ve peygamberleri kabul ederler. Sabie, ruhanileri, yani yıldızları takdis ederlerdi (Beyrut, al-Matbaat-al-Ananiyye, taş basması, s. 136-137). Cevher, araz, akıllar, nefisler gibi hükema felsefesini geliştiren ve tasavvufu besleyen esaslar, hep bunlardan ve bunların inançlarından geçmiştir (Aynı eser, s. 151 ve devamı). Bunlara, Mandeens denirdi. Bu ad, ilim ve irfan anlamına gelen yunanca Gnosis kelimesinin müradifi olan Manda sözünden alınmıştır. Zemahşeri, bunları Ehl-i Kitap'tan bir fırka sayar. Yahûdilikten dönüp melekleri kutlarlar. No'man-İbn-i-Sabit'e isnad edilen bir rivayete göre Hıristiyanlardan bir fırkadır ve Zebur okurlar. Müslümanlığın başlangıcında merkezleri, Urfa'nın güneyindeki eski Haran şehriydi. Hille ve Kerbela'da da hala bu mezhebe tabi kişiler vardır. Bunların Ginza denen birtakım mukaddes kitapları mevcuttur. Bunlar vaftizi de kabul ederler. Bunlarca İsa yalancıdır, gerçek

peygamber Yahya'dır. Manihaizmin kurucusu Mani de önce bu mezhepteydi (M. Şemseddin: Kablelislam Araplar ve Tedeyyünleri, Darülfünün, İlahiyat Fakültesi Mecmuası, 1. sene, sayı. 3, İst. Evkaf Matbaası, 1926, s. 113-176. Sabie hakkındaki kısım, s. 164-166). Buharı, Kureyş'in, Ebu-Zerr-i Gıfari'ye, Sabii dediklerini kaydediyor (al-Tecrid, c. 2, s. 48). Mecusi, Zertüşt dinine uyanlara denir, sonradan, puta tapan ve Kitap Ehli olmayanların hepsine denmiştir. Ayette, Zerdüşt dinine uyanlar kasdedilmiştir. Ömer, Avf oğlu Abdurrahman, Hz. Muhammed (s.a.a)'in Yemen'deki Mecusilerden cizye aldığına tanıklık edinceye dek onlardan cizye almamıştı (al-Tecrid, Kitabu Bed'il-halk, 2, 39). Bu hadis, bize, Hz. Muhammed (s.a.a)'in Mecusilerden Kitap Ehli'nden aldığı gibi cizye aldığını göstermesi bakımından pek önemlidir.

Abdullah-Ahmet Akgül Meali

Şüphesiz ki: *(Görünüşte)* **İman edenler** *(Müslüman bilinenler)***le; Yahudiler, Hristiyanlar ve Sabiilerden** *(Budistler ve diğer putperest din ve düşüncelerden olup da sonradan)* **her kim Allah'a ve ahiret gününe** *(gerçekten)* **iman eder ve salih amellerde bulunursa; onların Allah katında ecirleri** *(verilecektir)***. Onlara korku yoktur,** *(bunlar)* **mahzun da olmayacak kimselerdir.**

Abdullah Parlıyan Meali

Şüphesiz son gelen kitaba iman edenler ile Yahudi inancının takipçilerinden, Hıristiyanlardan ve Sabiîlerden olduğu halde Allah'a ve ahiret gününe inanarak müslüman olmuş ve bu inancının gereği doğru ve yararlı işler yapmış olanların tümü, Rablerinden kazandıkları mükafatları olan cenneti elde edeceklerdir. Onlar cennette ne korkacak ne de üzüleceklerdir.

Ahmet Tekin Meali

Hakka ve tevhide yönelik inançları olanlar, sözde iman edenler, yahudiliğin takipçileri, hıristiyanlar, sâbiîler, inançlarını terkedenler geçmişin kirlerinden arınarak Allah'a, Allah'a imanın gerektirdiği esaslara ve Âhiret gününe hakkıyla imân ederler, gevşekliği bırakıp, hâlis niyet ve amaçlarla, İslâm esaslarını, İslâmî düzeni hayata geçirirler, iş barışı içinde bilinçli, planlı, mükemmel, meşrû, faydalı, verimli çalışarak nimetin-ürünün bollaşmasını sağlarlar, yerinde, haklı çıkışlar yaparak, düzelmeye, iyiliğe, iyileştirmeye ön ayak olurlar, cârî-kalıcı hayırlar-sâlih ameller işlerlerse elbette Rableri katında mükâfatları vardır. Onlara her iki dünyada da korku yok. Geride bıraktıkları yakınları ve yapamadıkları şeylerden dolayı mahzun da olmayacaklar.

Sâbiî'ye, Ebû Câfer ve Nafi'in kıraatine göre dinlerinden dönenler manası da verilmiştir. bk. Tefsîru Ebüssuûd, 1/108l; et-Tefsîru'l-Kebîr, 3/78; Kur'an-ı Kerim, 5/15, 47, 69; 7/158; 10/62; 11/17; 12/37, 68; 22/17; 41/30; 98/1-3.

Ahmet Varol Meali

Şüphesiz iman edenlerle, yahudiler, hıristiyanlar ve sabiilerden kimler Allah'a ve ahiret gününe inanıp salih ameller (iyi işler)

işlerlerse onların ecirleri Allah katındadır. Onlara korku yoktur ve üzülmeyeceklerdir de.

62.İbnu Ebi Hatim`in ve el-Adeni`nin rivayet ettiklerine göre Selmanı Farisi (r. a.) şöyle söylemiştir: "Resulullah (a. s.)`a benim daha önce kendileriyle beraber bulunduğum din sahiplerinden, onların iyiliklerinden ve ibadetlerinden sözettim. Bunun üzerine: "Şüphesiz iman edenlerle, yahudiler, hıristiyanlar ve sabiilerden kimler Allah`a ve ahiret gününe inanıp salih ameller (iyi işler) işlerlerse onların ecirleri Allah katındadır...." ayeti kerimesi indi. Vahidi`nin naklettiği bir rivayete göre de Selman (r. a.), Resulullah (a. s.)`a eski dindaşlarından sözetti. Resulullah (a. s.): "Onlar cehennemdedirler" diye buyurdu. Selmân (r. a.) bununla ilgili olarak dedi ki: "Bunun üzerine yeryüzü bana kapkaranlık kesildi." Daha sonra bu ayeti kerime indi. Selmân bunun hakkında da: "Bundan sonra adeta üzerimden bir dağ indirilmiş gibi oldu" demiştir.

Ali Bulaç Meali
Şüphesiz, iman edenler(le) yahudiler, hristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.

Ali Fikri Yavuz Meali
Şüphe yok ki, daha önce peygamberlere imân edenler, Mûsa dinini kabul eden Yahûdiler, Hristiyanlar ve her dinden bir şey alıp meleklere tapanlar (var ya), bunlardan her kim, Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve Hazreti Peygamberin şeriatı üzerine salih bir âmel işlerse, elbette bunların Rableri katında mükâfatları vardır. Onlara bir korku yoktur ve onlar mahzun olacak değillerdir.

Bahaeddin Sağlam Meali
Hiç şüphesiz Müminler, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiilerden kim Allah’a ve ahirete inanıp yararlı işler yaparsa, Rableri katında (ebedî âlemde) onlar için mükâfatları vardır. Ve onlara ne (gelecek) korkusu ne de (geçmişin) üzüntüsü vardır.

Bayraktar Bayraklı Meali
Kesinlikle, iman edenlerden, Yahudi olanlardan, Hıristiyanlardan ve Sâbiîlerden kim Allah'a ve âhiret gününe inanıp iyi amelde bulunursa, Rabbleri katında onların ödülü vardır. Onlara bir korku yoktur ve onlar kederlenmeyeceklerdir.

Besim Atalay Meali (1965)
İnan edenlerle, Yahudilerden İbrahim dinine uyanlardan, Hıristiyan olanlardan, Allah ile kıyamet gününe inanıp da, yararlı iş görenler, Tanrıları katından sevaba erişirler, ne korku var onlara, ne de kaygı var

---

Cemal Külünkoğlu Meali
Şüphesiz, inananlar (Müslümanlar) ile Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sâbiîlerden kim Allah'a ve âhiret gününe inanır ve sâlih amel

işlerse (faydalı işler yaparsa) onlara Rableri katında mükâfat vardır. Onlar gelecekten endişe etmeyecek ve geçmişten dolayı da üzüntü duymayacaklardır.

Bkz. 5/69, 22/17"Sabiîler"; Kur'an-ı Kerim'de üç yerde geçmektedir (Bakara, 2/62; Maide, 5/69; Hac, 22/17). Bu üç yerde de onlardan "Allah'a iman edenler" olarak bahsedilmektedir. Sabiiler"le ilgili ayrıntılı bilgi için Maide sûresi 5/69'un dipnotuna bakabilirsiniz. "Yahudi" (Ali İmran 3/67) ismi; İsrailoğullarına, buzağıya tapmaktan tövbe ettikleri vakit takılmış bir addır. Bu ismi, Yakup Peygamber'in en büyük oğlu Yahuza'ya nispet edenler de vardır. Bunula birlikte, Kur'an'da, Hz. Peygamber döneminde yaşayan ve Hz. Musa şeriatına bağlı olan kişileri ifade etmek için de "yehud" kelimesi kullanıldığı gibi, aynı anlamda "hûd" ve "hâdû" kalıpları da kullanılmıştır. İsrailoğulları için Bakara 2/62; Nisâ 4/46; Mâide 5/18; En'am 6/146; Tevbe 9/30; Nahl 16/118; Hac 22/17 ve Cuma 62/6'de kullanılan terkip ise; "Benî İsrail'dir.
"Nesârâ" ismini ise Hz. İsa'nın geldiği ve halkının yardım ettiği Nasıra kasabasına nispet edenler olduğu gibi, Âl-i İmran sûresi 3/52 ve Saff sûresi 61/14 ayetlerinde yer aldığı şekliyle, Hz. İsa havarilerine; "Allah yolunda benim yardımcılarım (ensârî) kim?" diye sorduğunda onların da "Allah'ın yardımcıları (Ensar) biziz," cevabındaki "Ensar" kelimesine nispet edenler de olmuştur. Kur'an'da anlamları birbirine oldukça yakın olan ve üç kez tekrarlanan bu ayetlerdeki "Kurtuluş" fikri üç şarta bağlanmıştır: Allah'a iman, hesap gününe iman ve sâlih amel yani hayatta doğru ve yararlı işler yapmak. Bu üç ilkenin esas alındığı, ilk insanla başlayan ve son peygamber Hz. Muhammed'le kemale ulaşan tevhid dininin adı: İslam'dır. Vahye dayanan bütün dinlerde dinin temelini oluşturan ilkeler aynıdır. Farklılıklar ise dinî prensiplerin özünde olmayıp, daha ziyade ibadetlerde ve beşerî münasebetlerdeki bazı şeklî detaylara ve şeriata dayalı prensiplerdedir. Bu farklılıklar, toplumların kültürel açıdan ilerlemelerine paralel olarak manevi, ahlaki ve içtimai anlamda tekâmül etmesinin de bir sonucudur.

Cemil Said (1924)
Şübhesiz mü'minler ve nasârâ ve sâbiîn [1] velhâsıl Allâh'a ve ahiret gününe îmân idenler ve a'mel-i sâlihada bulunanlar rablerinden mazhar-ı mükâfât olacaklardır, korkmayacaklar ve mahzûn olmıyacaklardır.

[1] Yıldıza tapanlar

Diyanet İşleri Meali (Eski)
Şüphesiz, inananlar, Yahudi olanlar, Hıristiyanlar ve Sabiilerden Allah'a ve ahiret gününe inanıp yararlı iş yapanların ecirleri Rablerinin katındadır. Onlar için artık korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir.

Diyanet İşleri Meali (Yeni)
Şüphesiz, inananlar (Müslümanlar) ile Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sâbiîlerden[20] (her bir grubun kendi şeriatında) "Allah'a ve ahiret gününe inanan ve salih ameller işleyenler için Rableri katında mükâfat vardır; onlar korkuya uğramayacaklar, mahzun da olmayacaklardır" (diye hükmedilmiştir).[21]

20. Sâbiîler, bazı tefsir bilginlerine göre, Yahudilik ile Hıristiyanlık arasında bulunan ve tevhid inancına dayanan bir dinin mensuplarıdır. İslâm âlimlerinin çoğunluğu ise bunların, kitap ehlinden olmadığını söylemektedirler. Bir rivayete göre ise Sâbiîler, Hz. İbrahim'in dinine mensup kimselerdir.

21. İslâmiyet, kendinden önceki dinlerin hükmünü kaldırmıştır. Bu itibarla, hangi dine mensup bulunursa bulunsun, tüm insanlar İslâm'a girmekle yükümlüdürler. İslâm gelmeden önceki semavî dinlere mensup olanlardan Allah'a ve ahirete inanıp iyi işler yapanlar, tıpkı İslâmiyette olduğu gibi, kurtuluşa ermişlerdir. Bu, genel bir kuraldır. Bu âyet bu noktayı vurgulamaktadır. Yoksa İslâmiyet geldikten sonra, İslâm'ı kabul etmeden, kendi ölçüleri içinde "Allah'a ve ahirete inanıp, iyi işler yapmak" kişiyi kurtuluşa erdirmez. Benzer ifadeler için bakınız: Mâide sûresi, âyet, 69.

Diyanet Vakfı Meali
Şüphesiz iman edenler; yahudilerden, hıristiyanlardan ve sâbiîlerden de Allah'a ve ahiret gününe inanıp sâlih amel işleyenler için Rableri katında mükâfatlar vardır. Onlar için herhangi bir korku yoktur onlar üzüntü çekmeyeceklerdir.

Yahudi kelimesi, buzağıya tapmaktan tevbe ettikleri vakit İsrailoğullarına takılmış bir addır. Bir rivayete göre de Hz. Ya'kub'un en büyük oğlu Yahûzâ'ya nisbet edilmiştir. Nasârâ, Hz. İsa'nın indiği Nâsıra kasabasına nisbettir, diyenler vardır. Bir rivayete göre Hz. İsa'nın Âl-i İmrân 52, Saff 14. âyetlerinde geçen «men ensârî ilallah» sözünden alınmıştır. Sâbiîler hakkında çeşitli rivayetler vardır. Bir görüşe göre, Hz. İbrahim'in dinini devam ettiren eski bir topluluk idi. Müfessirlerin bazıları da Sâbiîliğin yahudilikle hıristiyanlık arasında tevhidci bir din olduğunu belirtmişlerdir. Bazı yeni araştırmacılar ise, sâbiîlerin Bâbil'de yaşayan ve yarı hıristiyan olan bir mezhep müntesibi olduklarını ve Hz. Yahya'nın tâbilerine benzediklerini ifade etmişlerdir.

Edip Yüksel Meali
İnananlar, Yahudiler, Hristiyanlar ve diğer dinlerden her kim: ALLAH'a ve ahirete inanır ve erdemli bir hayat sürdürürse, onların ödülleri Rab'leri katındadır. Onlar için korku ve üzüntü yoktur.

Elmalılı Hamdi Yazır Meali
Şüphe yok ki, iman edenler, yahudiler, hıristiyanlar ve sabiîler, bunlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman eder ve salih amel işlerse elbette Rabbleri katında bunların ecirleri vardır, bunlara bir korku yoktur, bunlar mahzun da olacak değillerdir.

Elmalılı Meali (Orijinal)
Şüphe yok ki iyman edenler ve Yehudîler, Nasranîler, Sabiîler bunlardan her kim Allaha ve Ahıret gününe hakikaten iyman eder ve salih bir amel işlerse elbette bunların Rableri yanında ecirleri vardır, bunlara bir korku yoktur ve bunlar mahzun olacak değillerdir

---

Erhan Aktaş Meali
İman edenler, Yahudiler, Nasranîler[1] ve Sâbiîler; kim Allah'a ve Ahiret Günü'ne iman edip[2] sâlihâtı yaptı ise[3]ödüllerini Rabb'leri verecektir. Ve onlar için korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

1- Hıristiyanlar. 2- Yahudiliğin, Hıristiyanlığın ve Sabiîliğin hak din oldukları dönemlerde, iman eden ve sâlihâtı yapan Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiîler ile iman eden ve sâlihâtı yapan mü\minlerin ödüllerini Rabb\leri verecek. (Benzer ayet, 5: 69). 3- Bozuk olan şeyi düzeltmeye çalışmak, düzeltici olmak, yapıcı olmak, düzeltmeye teşvik etmek, iyiye yönlendirmek.

Hasan Basri Çantay Meali
Şübhe yok ki (senden evvel peygamberlere) îman edenler (olsun, Musa dînini kabul eden) Yahudiler (olsun), Nasrânî (Hiristiyan) ve Sabiîler (olsun) kim (peygamberin şerîatine göre) Allaha ve âhiret gününe inanır, bununla beraber (o şerîatin emri vech ile) saalih (iyi) amel (ve hareket) de bulunursa elbette onların Rableri katında ecirleri (mükâfatları) vardır. Hem onlara bir korku da yokdur, onlar mahzun da olacak değillerdir.

Hayrat Neşriyat Meali
Şübhesiz ki (zâhiren) îmân edenler, yahudi olanlar, hristiyanlar ve sâbiîler(1) yok mu, (onlardan) kim Allah'a ve âhiret gününe (hakikaten) îmân edip sâlih bir amel işlerse, artık onların, Rableri katında mükâfâtları vardır; onlara hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olmazlar.

(1)Yehûda, Hz. Ya'kūb (as)'ın on iki evlâdından en büyüğünün ismi iken zamanla umum İsrâiloğulları için de kullanılmıştır. Sâbiî, İslâmiyet, hristiyanlık ve yahudiliğin dışında bulunan bütün din mensublarına denir. Husûsî ma'nâda ise, meleklere, yıldızlara veya putlara tapanlara denilmiştir. (İbn-i Kesîr, c. 1, 72)

İlyas Yorulmaz Meali
Elbetteki iman edenler, Yahudi olanlar, Hıristiyanlar ve sabilerden Allah'a ve ahiret gününe iman edenler ve doğru işler yapanların, yaptıklarının karşılıkları, Rablerinin katında olup, onlar için korku olmadığı gibi, kesinlikle üzülmeyeceklerdir.

İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu
Gerçekten o kimseler ki inanırlar, o kimseler ki yahudi, hıristiyan, sabiidirler, onlardan herkim Allah'a, son güne inanır, iyilik işlerse artık bu gibiler için çalaplarının katında karşılık vardır, artık onlar için korku yoktur, onlar kaygılanacak da değildirler.

İsmail Hakkı İzmirli
İman getirenler, Yahudi olanlar, Nasara ve Sâbie yok mu onlardan Allah/a ve yevm-i âhirete iman edip iyi amel işleyen kimselerin Rabbileri indinde ecirleri vardır, onlar için korku da yoktur, onlar mahzun da olmazlar [1].

[1] Nazm'ı Celilde sena olunan dört tayfa mü'minler nesh ve tebdilden evvel Tevrat ile amil olan Yahudiler yine nesh ve tebdilden evvel İncil ile âmil olan Nasara, bir de Hazret-i İbrahim Aleyhissalatü Vesselâma tabi olan Sâbie'dir. Kısas-ı İbrahim, Musa, İsa, Muhammed Aleyhimüssalatü Vesselâm Hazeratının etbaı olanlar ehl-i necattır. İsrail oğulları «biz peygamber evlâdıyız, her tavırda ehl-i necatız» derlerdi. Nazm-ı Celil her kim kendi zamanında mebde ve meâdi tasdik, muktezayı şer-i üzere amel ederse necat bulacağını beyan ederek Beni İsrailin bu gururlarını reddediyor. Bu ayet-i kerimeyi «Vemen yebteği gayrel İslâmi dinâ felen yukbel minhü» Nazm ı Celili ile mensub addedenler, Yahud ve Nasara ve Sâbie'den mü'min olanlar diye bir mahzuf takdir eyleyenler vardır.

Kadri Çelik Meali

Şüphesiz iman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiiler'den her kim Allah'a ve ahiret gününe iman edip salih iş yaparsa, şüphesiz ecirleri rableri katındadır. Onlar için artık korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

(Aya ve yıldızlara tapan ve Cizre ve de Harran civarında yaşayan Sabiiler, Yahudilik, Hıristiyanlık ve Mecusîlik gibi çeşitli dinlerden bazı inanışları alarak yeni bir din meydana getirmişlerdir. Sâbiîler, yıldızların büyük ruhlarının olduğunu kabul ederler. Hakîm, mukaddes ve azametine ulaşılması imkânsız, fakat ruhlar vasıtası ile kendisine yaklaşılabilen bir yaratıcıya inanırlar. Onlara göre ruhlar, cevher olarak cismanî maddelerden ve cismanî melekelerden münezzehtirler. Fiilde bunlar eşyayı meydana getirir, yenileştirir ve bir hâlden diğer hâle dönüştürürler. Yedi gezegenin idarecileri bunlardan olup gezegenler onların mabetleri gibidir. Gezegenleri ruhlar hareket ettirirler. Dünya hâdiselerini, rüzgârları, fırtınaları, zelzeleleri onlar idare eder ve her varlığa kuvvet ve kânunlarını onlar dağıtırlar. Domuzun, köpeğin, pençeli yırtıcı kuşların ve güvercinin etini yemezler, sünnet yaptırmazlar. Dinî merasim dilleri Süryanîcedir. Şüphesiz iman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiiler'den her kim İslam hakkında yeterli bir bilgisi olmaz ve hak yolda oldukları inancı içinde Allah'a ve ahiret gününe iman edip salih iş yaparsa, bu ayet gereğince sevaba erişecektir. Ama inat üzere hakkı bildiği halde yüz çevirecek olursa, Allah katında hiçbir özrü olmayacak ve kendinden hiçbir şey kabul edilmeyecektir.)

Mahmut Kısa Meali

Gerçek şu ki; Kur'an'a **iman** ettiklerini iddia **edenler,** Hz. İsa'ya ve Hz. Muhammed'e inanmadıkları hâlde, Allah'ın seçkin ve imtiyazlı kulları olduklarını öne süren **Yahudiler,** Son Elçiyi inkâr eden ve İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu öne süren **Hıristiyanlar,** yıldızlara tapan **Sâbiiler,** Zerdüşt'ün izleyicileri olduklarını iddia eden ve ateşe tapan Mecusiler ve diğerleri... Evet, hangi dine, hangi ırka ve hangi cemaate mensup olursa olsun, insanlar arasından **her kim Allah'a ve âhiret gününe** gereği gibi **inanır ve** O'nun mesajları doğrultusunda **doğru ve yararlı işler yaparsa, işte onlar, Rablerinin katında ödüllerini mutlaka alacaklardır ve** zâlimlerin başına bir kâbus gibi çökecek olan o Hesap Gününde **ne korku duyacaktır onlar, ne de üzülecekler!** Hiç kimse, şu veya bu dine inandığını öne sürmekle veya herhangi bir ırka, sınıfa, cemaate mensup olmakla kurtuluşa eremez. Cennete girebilmenin tek yolu, Allah'a ve âhiret gününe

gereğince inanarak ilâhî prensiplerin ortaya koyduğu biçimde yararlı ve güzel davranışlar ortaya koymaktır. O hâlde, Yahudilerin “Allah’ın seçkin halkı” oldukları iddiası, çirkin bir iftiradan başka bir şey değildir. Çünkü Allah katında ayrıcalıklı ve özel bir sınıf veya toplum yoktur. Bunun içindir ki:

Mahmut Özdemir Meali
İnananlar, Yahudîleşenler, Nasârâ (Hristiyanlar) ve Sâbiîler; bunlardan kim Allah’a ve Âhir Gün’e inandıysa ve salih bir amel işlediyse, onlara rabb’leri katında ödüller vardır. Onlara korku da yoktur; onlar üzülür de değildir.

Mehmet Çakır Meali
Evet, ister Müslüman, ister Yahudi, ister Hıristiyan, isterse Sâbiî olsun, Allah'a ve ahirete inanıp yararlı işler yapan herkes Allah'tan alacaklı konumdadır. Bu gibiler korku ve hüzün yaşamayacaklardır.

Mehmet Çoban Meali
Şüphesiz Müslümanlardan, Yahudilerden, Hıristiyanlardan ve Gökyüzündeki güneşe, aya, yıldızlara tapan Sâbiîlerden kim; "Allah’a ve ahiret gününe inanır, iyi güzel işler yaparsa; onlar için Rabbin katında mükâfat vardır. Onlar korkuya uğramayacaklar, mahzun da olmayacaklardır!" diye hükmetmiş, eski inançlarından sorulmayacağını, geçmişlerinin af edileceği belirtmiştik.

Mehmet Okuyan Meali
Şüphesiz ki iman edenler, yahudi olanlar, sabiiler [*] ve hristiyanlar(dan) kim Allah’a ve ahiret gününe iman edip iyi işler yaparsa, onlar için Rableri katında ödül(ler)i vardır. Onlara herhangi bir korku yoktur; onlar üzülmeyecek de. [*]

> *“Sâbiî ve sâbiîlik terimleri, Arap komşularınca Güney Mezopotamya’da yaşayan bir topluluk ve onların dinleri için kullanılmaktadır. Her ne kadar Sâbiîler kendi dinlerinin Hz. Âdem’le birlikte başlayan ilk din olduğunu iddia etseler de gerçekte Sâbiîliğin tarihçesi günümüzden yaklaşık iki binyıl önce başlar. Günümüzde 80-100.000 civarında bir topluluk olan Sâbiîler gnostik öğretileri ve kendilerine has dilleriyle oldukça zengin bir dinî literatüre sahiptir. Genellikle Güney Irak’ta Fırat ile Dicle’nin birleştiği bataklık bölgelerde, Basra ile Bağdat gibi şehirlerde ve İran’da Kârûn nehri boyunca yer alan yerleşim birimlerinde yaşarlar” (Şinasi Gündüz, “Sâbiîlik”, [DİA,] XXXV, 341-344) Benzer mesajlar: Mâide 5:69.*

Mehmet Türk Meali
Şüphesiz inananlardan, (Mûsa’nın dinini terk edip) Yahûdî[1] olanlardan, Hıristiyanlar[2] ve Sâbiî’lerden[3] Allah’a ve âhiret gününe inanarak (inandığı) iyi işleri yaşayanların,[4] mükâfatı Rableri katındadır, onlar için bir korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.[5]

1 Yahûdî: Arapça'da (هَادَ) fiilinden türemiş olup, "tevbe etmek veya Yahûdî olmak" anlamına gelir. Bir de Hz. Yakup'un en büyük oğlu olan "Yahuda" isminin Arapçalaşmış şeklidir denilmektedir. Hz. Mûsa'nın getirdiği dinin adı, Yahûdîlik olmadığı için tercüme bu şekilde yapılmıştır. Bu din, Bâbil Sürgünü'nden sonra millî bir din haline getirilmiştir. Bu din, Yahova adı verilen bir Tanrı'ya, vahye dayandığı söylenen bir kitaba ve peygamberlere yer vermektedir. Daha sonra millileştirilerek bir ırka tahsis edilmesiyle, ilâhî dinlerden farklı bir duruma düşmüştür. Aslında bugünkü Yahudiliğin bir din mi, yoksa ırk mı olduğu, pek net değildir. Çünkü Yahûdilikte din ve ırk iç içe girmiş olduğundan birini diğerinden ayırmak güçtür. Yahudiler, uydurdukları ve Tevrat adını verdikleri kitaplarında yer alan ifadelere dayanarak kendilerini, dünya milletleri arasından "seçilmiş kavim" olarak görürler. Tanrı Yahova, bu kavmi Sina'da kendine muhatap kılmış, onlarla ahitleşmiş, onlardan emirlerine uyacakları konusunda söz almış ve Hz. Mûsa'nın şahsında onlara Tevrât'ı göndermiştir. Yahûdiliğin sembolü, "Yedi kollu şamdan" ve "altı köşeli yıldız"dır.

2 Nasârâ: "Nasrânî" kelimesinin çoğuludur. Hıristiyanlar kendilerine bu ismi vermişlerdir ki, bu da üç ayrı sebebe bağlı olarak beyan ediliyor: 1- Hz. İsa'nın nâzil olduğu (indiği), "Nasıra" köyüne nisbettir. 2- Aralarında tenâsur (yardımlaşma) bulunması, yani birbirlerine yardımcı olmaları yüzünden bu adı almışlardır. 3- Hz. İsa, havarîlerine " Allah'la beraber kim bana yardımcıdır?" (Âlu İmrân: 52) buyurunca, onlar da " Allah'ın yardımcıları bizleriz. Biz, Allah'a îman ettik. Sen, bizim kesinlikle Müslüman olduğumuza şâhit ol." (Âlu İmrân: 52) diye cevap verdikleri için bu isimle anılmışlardır. "Nasrânî" Grekçe'ye "hıristiyan" diye tercüme edilmiştir. "Nasranî" Hristiyan, "nasârâ" da Hristiyanlar demektir.

3 Sâbiîler: Sâbîe lügatte "dininden çıkıp başka bir dine giren." demektir. Bu mana itibariyle Sâbiî; "İslâm dışındaki bütün dinler" anlamına gelir. Bu anlamından dolayı Mekke müşrikleri, eski dinlerine aykırı yeni bir din ortaya koyduğu için Hz. Peygamber'e "Sâbiî" diyorlardı. Sâbiîler meleklere ve yıldızlara tapan bir taifedir. Bunların başlıca iki görüşleri vardır: 1- "Âlemin yaratıcısı Allah'tır. Lakin Allah, yıldızlara saygıyı ve bunların ibadet için kıble yapılmasını emretmiştir." 2- "Allah, burçları ve yıldızları yaratmıştır. Fakat bu âlemdeki hayır ve şerri, sağlığı ve hastalığı meydana getiren, canlıları yöneten ve yönlendiren yıldızlardır. Şu halde bu dünyanın, bir anlamda Rabbi onlardır ve insanların onlara saygı göstermeleri vaciptir. Çünkü onlar da Allah'a ibadet ederler ve insanlara aracı olurlar." Sâbiîlerin en önemli özellikleri, "ilahi bir dinden sapmaları, meleklere, yıldızlara ve putlara tapmaları"dır. Sâbiîler bir taraftan müşrik, bir taraftan da kitap ehli manzarası arz ettiklerinden bazı fakihler, bunlar "kitap ehli" gibidir, kestikleri yenir, kadınları ile evlenilir demişlerdir. Bazıları da müşrik ve Mecusi gibidirler, kestikleri yenmez, kadınları ile de evlenilmez demişlerdir. Şu zamanda Sâbiîler ismiyle bilinenlerden kitap ehli olanları yoktur. Günümüzde yıldız falına inanma ve yıldızların gücüne sığınma bunlardan kalmadır. Bk. (Mâide: 69, Hacc: 17)

4 Her ne kadar kâfirlere karşı yufka yürekliler, bu ifâdelerden; Yahûdî ve Hıristiyanların da Allah'a ve âhiret'e inandıkları sürece cennete girecekleri kanaatindelerse de âyetin devamındaki "Salih Amel" ifadesini görmek zorundadırlar. Salih amel: Allah'a ve âhiret'e îmandan sonra, Allah'ın indirdiği hükümlere göre yaşamak demektir. Bu da; diğer kitaplar bozulduğuna göre, sadece Kur'an'a uymakla mümkündür. Bk. (Elmalılı)

5 Bu âyette Müslüman, Yahudi, Hıristiyan ve Sabiiler olarak ifâde edilen bu dört sınıfın her birisine korku ve hüznün olmaması için şart olarak, "Allah'a, âhiret gününe inanıp, inandıkları bu iyi işleri yaşamaları" şartı konulmuştur. Burada dikkat çekilmek istenen esas konu; diğerlerinin korkmamalarını sağlamak olmayıp, Müslüman'ım

diye geçindiği halde, tıpkı Yahûdî Hıristiyanlar ve Sabiiler gibi inandığını yaşamayanların da uyarılmalarını vurgulamaktır.

Muhammed Esed Meali

KUŞKUSUZ, [bu ilahî kelâma] i-man edenler ile Yahudi inancının takipçilerinden, Hristiyanlardan ve Sâbiîlerden [49] Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanmış, doğru ve yararlı işler yapmış olanların tümü Rablerinden hak ettikleri mükafatları alacaklardır; ve onlar ne korkacak, ne de üzüleceklerdir. [50]

49 Sâbiîler, Yahudilik ile Hristiyanlık arasındaki tek-tanrılı bir dinî grup olarak bilinmektedir. İsimleri (bu isim, "kendini (suya) daldırdı" anlamındaki Ârâmîce tsebha' fiilinden türetilmiştir), onların Hz. Yahya'nın takipçileri olduklarına işaret etmektedir -ki bu durumda, bugün hâlâ Irak'ta yaşayan ve Mandeliler diye tanınan bir topluluğa mensup olabilirler. Ancak onları, İslam'ın ilk çağlarında mevcut olan ve Müslümanlarca bütün tek tanrılı din sâliklerine tanınan avantajları elde etmek için gerçek Sâbiîlerin ismini bilinçli olarak kabullenmiş olmaları muhtemel bir 'bilinemezci' (gnostic) mezhep olan "Harran Sâbiîleri" ile karıştırmamalıyız.

50 Kur'an'da birçok kez tekrarlanan yukarıdaki paragraf, İslam'ın temel bir doktrinini inşa etmektedir. Başka hiçbir itikadda benzeri olmayan bir görüş zenginliği ile, "kurtuluş" fikri, burada sadece üç şarta bağlanmıştır: Allah'a iman, Hesap Günü'ne iman ve hayatta doğru ve yararlı işler yapmak. Bu kritik noktada -yani, İsrailoğulları'na yönelik bir davetin tam ortasında- bu doktrinin ifade edilmiş olması, Yahudilerin, Hz. İbrahim soyundan gelmelerinin kendilerine "Allah'ın seçilmiş halkı" olarak kabul edilme imtiyazını verdiği bâtıl inancı nedeniyledir.

Mustafa Çavdar Meali

Şüphesiz inananlar, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabilerden kim Allah'a ve ahiret gününe inanır, doğru ve güzel davranırsa; onların ödülleri Rableri katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir. 3/110...114, 5/68-69, 22/17

Mustafa İslamoğlu Meali

Hiç kuşkusuz (bu kitaba) inanan kimselerden, Yahudileşen kimselerden,[123] Hıristiyanlardan ve Saâbiîlerden[124] her kim Allah'a ve âhiret gününe inanır, ıslah edici iyilik işlerse, işte onlar için Rableri katında yaptıklarının karşılığı vardır.[125] Onlar gelecekten endişe etmeyecek, geçmişten dolayı da üzüntü duymayacaklar.[126]

[123] Ellezîne hâdû formuyla gelen ibareleri, el-Yehûd ya da Yehûdiyyen ile eşitleyip "Yahudiler" şeklinde çevirmek gramatik açıdan isabetli değildir. Nisâ 46, Mâide 41, 44, 69, En'âm 146, Nahl 118 ve daha başka âyetler buradaki formun aynısıyla gelir. Müfessirler şu notu düşerler: Ellezîne hâdû demek "yahudileşenler" (tehevvedû) demektir (Râzî, Mefatîh XXX, 7). Lügatler tehevvedû fiilini sâra yehûdiyyen (yani: sonradan Yahûdî olanlar) şeklinde açıklar (Muhtaru's-Sıhah). Bunun en doğru tercümesi "yahudileşti"dir. Ünlü "Her çocuk fitrat üzere doğar, onu anne-babası yahudileştirir" hadisinde kullanılan fiil yuhevvidanihi'dir (Buhârî, Cenaiz 29:91; Müslim, Kader 6). Ellezine hâdû formu, müslüman olan

İsrailoğulları'nın "yahudileştiklerini" vurgulama amacı taşır. Çevirimizin gerekçesi budur (Bkz: 6:146, not 127). [124] Sabiîler için bkz: 5:69 ve 22:17. Bunların tümü de Medine'de inen âyetlerdir. Müşriklerin Allah Rasûlü'ne ve mü'minlere "dönek/dinsiz" anlamına "sâbiî" dedikleri hadis kaynaklarında kayıtlıdır (Buhârî, Menâkıb 3). Gerçekte Sâbiî Arapça değil, bu dine mensup olanların konuştuğu ve Aramca'nın bir diyalekti olan Mandence'dir. "Suya dalmak", "vaftiz olmak" ya da "boy abdesti almak" anlamına gelen sabaa'dan türetilmiş bir isimdir ve Sabiîler'e komşuları tarafından verilmiştir. Burada kastedilen "vaftizci" lakabıyla anılan Hz. Yahya'yı izlediğini iddia eden Orta Doğu kökenli mesihçi gnostiklerdir. Yıldızlara akıl ve irade atfedip onları kutsal sayan Harran Sabiileri, fetihlerden sonra ehl-i kitap statüsü kazanmak için kendilerini "Sabiî" olarak nitelemiş olsalar gerektir. Her iki Sabiiliğin ortak noktası, düalist gnostisizmin etkisi altında kalmalarıdır. [125] Lehum ecruhum'daki zamirler çoğul değil de âmene fiilindeki tekil özneye uyarak lehu ecruhu şeklinde tekil gelmesi gerekmez miydi? Bu sorunun cevabı bellidir: men, ism-i mübhem olarak hepsi için de kullanılır. [126] Bu âyet benzeri olan Mâide 69. âyetle birlikte, 136. âyet ışığında anlaşılmalıdır. Bakara'da Hıristiyanların Sâbiîlerden öne alınması, inanç açısından Hıristiyanlığın Sâbiîlikten daha öncelikli olmasıyla, Hac ve Mâide'de Sâbiîliğin önce gelmesi ise, zaman açısından Hıristiyanlıktan önce oluşuyla açıklanmıştır (Besâir I, 144). Kur'an hiçbir inancı ve mensuplarını sırf mensubiyetten dolayı ne toptan mahkûm eder ne de aklar (Bkz: 3:112; 5:66-68; 7:159, 169,170,181; 57:28). Kitap ehline mensup oldukları hâlde doğrudan kâfir olan zümreleri açıkça vurgular (4:150; 5:71; 5:73). Kur'an'a göre Allah'a iman O'nun indirdiği ilâhî mesajların tümüne ve o mesajları gönderdiği rasullerin tümüne iman etmeyi içerir (Bkz: 2:136). Bu içeriğiyle Allah'a iman eden, âhirete iman eden ve sâlih amel işleyen (Bkz: 2:25, not 31) herkes kurtuluşa erecektir.

Ömer Nasuhi Bilmen Meali
Şüphe yok ki, mü'minler ile Yahudilerden ve Nasârâ ile Sâbii tâifesinden herhangi kimseler Allah Teâlâ'ya, ahiret gününe imân edip sâlih amellerde bulunmuş olurlarsa onlar için Rableri indinde mükâfaatlar vardır. Ve kendilerine asla korku yoktur. Ve onlar mahzun da olmayacaklardır.

Suat Yıldırım Meali
İman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar, Sabiîler. . . Her kim Allah'a ve âhiret gününe (gerçekten) iman eder ve amel-i salih işlerse, elbette onların Rab'leri yanında mükafatları vardır. Onlar için herhangi bir korku olmadığı gibi kendilerini üzecek bir şeyle de karşılaşmazlar.

Süleyman Ateş Meali
Şüphesiz inananlar; yahudiler, hıristiyanlar ve sabiiler(den) Allah'a ve ahiret gününe inanan ve iyi iş(ler) yapanlara, Rableri katında mükafat vardır; onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

Süleyman Tevfik (1927)
Onlar ki îmân itdiler ve şunlar ki mûsevî, 'isevî ve sâbiî oldılar onlardan Allâh'a ve âhiret gününe îmân iden ve iyi işler işleyenler içün rableri 'indinde sevâb ve mükâfât vardır ve onlara korku yokdur ve mahzûn dahî olmazlar.[1]

[1] Sâbiîler melâikeye 'ibâdet iden bir kavim olub Cenâb-ı Hakk'ın varlığını ve birliğini tasdîk ve melâikeye 'ibâdeti hakka tekarrüb içün vesîle 'add iylerlerdi. İbrâhîm 'aleyhisselâm bunlara ba's olundı.

Süleymaniye Vakfı Meali

(Muhammed'e) inananlar ile Yahudi, Hıristiyan ve Sabiîler'den[1] Allah'a ve Ahiret gününe inanan ve iyi işler yapanların [2] ödülleri Sahipleri (Rableri) katındadır. Onların üzerinde korku olmaz, üzüntü de çekmezler [3].

[1] Sâbiîler, Yahya aleyhisselama inen (Meryem 19/12; En'âm 6/84-89) ve Ginza adı verilen kitaba inanırlar.
[2] Kur'ân ile yüzleşmemişlerse kendi kitaplarına uymaları yeterli olur (Araf 7/157, Al-i İmrân 3/81).
[3] Kendine bir elçinin tebliği ulaşmayan kimse, sadece şirkten ve bildiği doğrulardan sorumlu olur.

Şaban Piriş Meali

Şüphesiz İnananlar, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiilerden kim Allah'a ve ahiret gününe inanır ve doğru olanı yaparsa; onlara Rab'leri yanında mükafatlar vardır. Onlara bir korku da yoktur, üzülmeyeceklerdir.

Ümit Şimşek Meali

İman edenlerden, Yahudilerden, Hıristiyanlardan ve Sâbiîlerden(35) kim Allah'a ve âhiret gününe iman eder ve güzel işler yaparsa, onların Rableri katında ödülleri vardır. Ne bir korku vardır onlara, ne de mahzun olurlar.

(35) Bu üç dinden hariç olanlar. Veya, Hıristiyanlık ve Yahudilik arasında, tek tanrılı bir din ki, bugün Irak taraflarında bir grup mensubu bulunmaktadır.

Yaşar Nuri Öztürk Meali

Şu bir gerçek ki, iman edenlerden, Yahudilerden, Hıristiyanlardan, Sâbiîlerden Allah'a ve âhiret gününe inanıp barışa ve hayra yönelik iş yapanların, Rableri katında kendilerine has ödülleri olacaktır. Korku yoktur onlar için, tasalanmayacaklardır onlar.

Eski Anadolu Türkçesi

bayıḳ anlar kim įmān getürdiler ya'nį dilleriyile; daħı cuḥūd oldılar; daħı naśārā daħı firiştelere ṭapıcılar yā ılduzlara ṭapıcılar: ol kim bunlardan įmān getürdi Tañrı'ya daħı śoñraġı güne daħı işledi eyü iş: anlaruñdur müzdleri, çalabı'ları ḳatında. daħı ḳorḳu yoḳdur anlaruñ üzere; daħı anlar ḳayġurmazlar.

Satır Altı Meal (1534)

Taḥḳīḳ anlar kim Müselmān oldılar, daḫı anlar kim Yehūdi oldılar,Naṣrānīler, daḫı ılduza tapanlar. Daḫı kim ki īmān getürse Tañrı Ta'ālāya,ḳıyāmet günine daḫı inansa, daḫı ṣāliḥ 'amel işlese,

anlaruñ müzdi vardur Ça-lapları ḳatında. Ḳorḳu daẖı yoḳdur anlar üstine, ne daẖı anlar ḳayırurlar.

Bunyadov-Memmedeliyev
İman gətirənlərdən (müsəlmanlardan), musavi (yəhudi), isəvi (xristian) və sabiilərdən Allaha, axirət gününə (sədaqətlə) inanıb yaxşı iş görənlərin mükafatları Rəbbinin yanındadır. (Qiyamət günü) onların nə bir qorxusu olar, nə də onlar bir qəm-qüssə görərlər.

M. Pickthall (English)
Lo! those who believe (in that which is revealed unto thee, Muhammad), and those who are Jews, and Christians, and Sabaeans whoever believeth in Allah and the Last Day and doeth right surely their reward is with their Lord, and there shall no fear come upon them neither shall they grieve.

Yusuf Ali (English)
Those who believe (in the Qur´an), and those who follow the Jewish (scriptures), and the Christians and the Sabians(76),- any who believe in Allah and the Last Day, and work righteousness, shall have their reward with their Lord; on them shall be no fear, nor shall they grieve(77).

76 Latest researches have revealed a small remnant of a religious community numbering about 2,000 souls in Lower Iraq, near Basra . In Arabic they are called Subbi (plural Subba). They are also called Sabians and Nasoraeans, or Mandaeans, or Christians of St. John. They claim to be Gnostics, or Knowers of the Great Life. They dress in white, and believe in frequent immersions in water.

Their Book Ginza is in a dialect of Aramaic. They have theories of Darkness and Light as in Zoroastrianism, They use the name Yardan (Jordan) for any river.

They live in peace and harmony among their Muslim neighbours. They resemble the Sabi'un mentioned in the Qur'an, but are not probably identical with them.

The pseudo-Sabians of Harran , who attracted the attention of Khalifah Ma'munal Rashid in 830 A.C. by their long hair and peculiar dress probably adopted the name as it was mentioned in the Qur'an, in order to claim the privileges of the People of the Book. They were Syrian Star-worshippers with Hellenistic tendencies, like the Jews contemporary with Jesus. There was another people called the Sabaens, who played an importantpartin the history of early early Arabia , and are known through their inscriptions in an alphabet allied to the Phoenician and Babylonian. They had a flourishing kingdom in the Yemen tract in South Arabia about 800-700 B.C., though their origin may have been in North Arabia . They worshipped the planets and stars (Moon, Sun, Venus). Probably the Queen of Sheba is connected with them. They succumbed to Abyssinia about 350 AC. and to Persia about 579 A.C. Their capital was near San'a . They had beautiful stone buildings, in which the pointed arch is noticeable. Cf. 5:69 and n. 779. (See E.B. on Sabaeans.) (R).

77 Cf. 2:38, where the same phrase occurs. And it recurs again and again afterwards. The point of the verse is that Islam does not teach an

exclusive doctrine, and is not meant exclusively for one people. The Jews claimed this for themselves, and the Christians in their origin were a sect of the Jews. Even the modern organized Christian churches, though they have been, consciously or unconsciously, influenced by the Time Spirit, including the historical fact of Islam, yet cling to the idea of Vicarious Atonement, which means that all who do not believe in it or who lied previously to the death of Christ are at a disadvantage spiritually before the Throne of Allah. The attitude of Islam is entirely different.

Islam existed before the preaching of Muhammad on this earth: the Qur'an expressly calls Abraham a Muslim (3:67). Its teaching (submission to Allah's will) has been and will be the teaching of Religion for all time and for all peoples.